

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cursus Biennalis Studii Canonici, Sive Succincta Et
Methodica Sacrorum Canonum Explanatio**

Engelhard, Johann Martin

Moguntiae, 1700

Titulus XIII. De Torneamentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63255)

b. l. in 6. Quòd si verò rei illicitæ operam dederit, adhibita tamen ad præcavendum homicidium diligentia debitâ, dubium est inter Doctores an talis secuto homicidio pro irregulari habendus sit? Quidam affirmant talem absolutè pro irregulari habendum moti auctoritate *cap. tua nos h. t. & cap. 9. ne Clerici vel Monachi.* Ubi irregulares pronuntiantur, qui operam rei etiam licitæ dantes debitâ diligentia adhibita homicidium patrârunt; Ergò à potiori qui rem faciens illicitam occidit. Alii econtra distinguunt, & irregularem pronuntiant eum, qui per actionem ex se illicitam vel saltem valdè periculosam & facile inductivam mortis, alium occidit, licet omnem diligentiam adhibuerit, qualis actio est v. gr. exercitium chirurgiæ, &c. Eum autem qui per actionem ex se non ita periculosam nec facile mortis causativam occidit, si debitam adhibuerit diligentiam ab irregularitate excusant; Sic Clericus venationi insistens, si hominem pro fera occiderit, irregularis minime erit; quæ ultima sententia est verior; prior autem juri conformior.

TITULUS XIII.

De

Torneamentis.

QUÆRES. Quid sint Torneamenta, & an licita sint necne? Respond. Torneamenta sunt certæ feriæ, in quibus milites ex condito conveniunt, & ad ostentationem virium suarum & audaciæ congregari solent, *cap. 1. h. t.* prout

li 3

olim

olim in Germanâ nostrâ frequenter fieri solebat, & hodieum adhuc in multis terrarum partibus praticatur, ubi nobiles hastis acutas cuspides habentibus congregiuntur. Qui si occisio secuta fuerit, non aliter ac veri homicidæ tractantur, intellige de Iure Canonico; leges enim Torneamenta permittunt, cum, ut illæ loquuntur, sit certamen non iniuriæ gratiâ, sed virtutis causa initum.

TITVLVS XIV.

De

Clericis pugnantis in duello.

QUÆRES 1. Quid sit duellum? Resp. Est singulare certamen inter aliquos ex condicio susceptum, quod sit ad probationem veritatis, cum is qui vicit, probasse, victus autem in probatione defecisse censeatur.

QUÆRES 2. An liceat aliquando duellum alteri offerre aut saltem oblatum acceptare? Priusquam respondeam sciendum est, duella iniri ordinariè ad ostensionem virium, ad vindicationem illatæ tibi iniuriæ, ad manifestationem Innocentiæ vel veritatis, & hodiè potissimum ad defensionem honoris aliàs amittendi, si duellum non ineatur, de quo ultimo duelli casu maximè quæritur, an non propterea duellum oblatum licitè acceptari possit? sunt quidam laxæ conscientiæ Doctores qui id affirmant, ex ratione quod respuens, gravem patiatur honoris jacturam, qui pari passu cum vitâ ambulat; verum communis est Doctorum sanæ conscientiæ sententia, id non licere; Ratio est, quia duellum